

LASKE MIZERIJE JE KRIVA AMERIKA — PRAVI BENITO

ITALIJANSKI NAROD SE MORA V VSEH OZIRIH OMEJITI, SAMO ZA ARMADO MORA BITI DENAR

Laški ministrski predsednik zatrjuje, da svet govori o m. ru, pri tem se pa mrzlično oborožuje. — Zasmehljivo je omenil proslavljeno prosperiteto Združenih držav. — Pogodbe, sklenjene leta 1919 in 1920 ne bodo večno veljavne.

RIM, Italija, 18. decembra. — Danes je govoril pred italijanskim senatom italijanski ministrski predsednik Mussolini ter rekel, da se morajo Italijani v vseh ozirih omejiti, edinole za armado, morarico in zrakoplovstvo mora biti potreben denar na razpolago.

— Oboroženi moramo biti in pripravljeni. Svet sicer govori o miru, pri tem se pa mrzlično pripravlja na vojno.

— Italija je v slabem finančnem položaju, česar je v prvi vrsti kriv ameriški borzni polom, ki se je završil jeseni lanskega leta. Borzni polom v Ameriki, ki je bil podoben eksploziji ogromne bombe, je prinesel Italiji narodni primanjkljaj v znesku petdesetih milijonov dolarjev. Naša bitka pa ni izgubljena. Verčevati moramo ter se izogniti vsaki skušnjavi novih izdatkov. Ko smo izvedeli o polomu na newyorški borzi, smo bili presenečeni, pretreseni in potrjeni kot je bil potr svet, ko je izvedel za Napoleonovo smrt. Rečeno nam je bilo, da so Združene države dežela prosperitete. V Združenih državah je bilo vse bogato. Vsek osmi prebivalec, je imel avtomobil, vsak četrti radio, vsak tretji telefon.

— Vsi so igrali na borzi. Cene akcij so rasle. — Ljudje so jih kupovali po dvajset in prodajali po sto. Lansko jesen so se pa začeli vrstiti črni dnevi, drug za drugim cena akcij je padla za dvajset, trideset, petdeset odstotkov. In črni dnevi se še vedno nadaljujejo. Namesto prosperitete so v Združenih državah dolge vrste revežev, ki čakajo pred poslopji dobrodelnih organizacij na kosček kruha in na krožnik juhe.

— Ta nenadna izprememba je imela tudi na Italijo porazen vpliv. Še lani je imela Italija 65 milijonov lir prebitka. Ta prebitek se je pa izpremenil v dvesto milijonov lir primanjkljaja. Vsled tega moramo napeti vse sile, da nadomestimo, kar smo izgubili.

Glede splošne gospodarske krize v Evropi je rekel Mussolini:

— Nihče ne more misliti, da bi bile pogodbe, sklenjene leta 1919 in 1920 večno veljavne.

Svoj govor je zaključil z besedami:

— Italija bo pa tudi to krizo uspešno prestala. Če bo italijanski narod vztrajal pri svojih ciljih, bo vedno gospodarji bodočnosti in mojstri usode našega naroda.

BREŽVESTNI TATOV

ORANGE, N. J., 17. decembra. — Tukašnja policija poizveduje po roparjih, ki so odnesli iz neke garaže na Cecil Lane za tritisoč dolarjev čevljev, obleke in igrače, katere zbral neki dobrodelni klub za mestne reveže.

Zaenkrat tni o tatovih še nobenega sledu.

LEGUA JE BOLJŠI

LIMA, Peru, 18. decembra. — Zdravstveno stanje Augusta B. Legua, odstavljene predsednika republike Peru, se je znatno izboljšalo. Danes je že zamogel vstati ter se nekoliko krepčati po kazni, ki mu jo je izrekel senat.

ZNACILNA ŽENSKA UNIJA

KODANJ, Dansko, 17. decembra. — Tukašnja policija poizveduje po roparjih, ki so odnesli iz neke garaže na Cecil Lane za tritisoč dolarjev čevljev, obleke in igrače, katere zbral neki dobrodelni klub za mestne reveže.

Zaenkrat tni o tatovih še nobenega sledu.

MACDONALD DOBIL PIČLO ZAUPNICO

V poslanski zbornici se je mogel vzdržati le s pomočjo šestih glasov. — Le vsled odsotnosti dvanajstih konservativcev je bil obvarovan pred porazom.

LONDON, Anglija, 18. decembra. — Le s šestimi glasovi večine, ki je najmanjša, kar jih je dobil tekom vsega svojega uradovanja, je izšel kabinet Ramsay MacDonalda iz poslanske zbornice iz boja.

Po tem glasovanju je bil položaj tak, kot da je bil dejanski že porazen.

Glasovanje se je izvršilo radi amandementa k predlogu, katero je že sprejela zbornica lordov, ki je sklenila podaljšati čas za uvoz barv na eno leto.

Iz tega vzroka je zahteval MacDonald, naj poslanska zbornica glasuje proti tej predlogi.

To je storila z 244 glasovi proti 233. Poslanska zbornica se je pokorila želji vlade, in predloga je bila vrnjena višji zbornici, da razmislija o njej.

V dobro informiranih krogih pa je prevladovalo danes zvečer natančno, da bo zbornica lordov, oju-njena od neznatne večine, vztrajala pri amandementu.

Nadaljna možnost kabineta pa bi obstajala v tem, da zadržijo predlog. Vsled tega bi prišel kabinet zopet v težko položaj. Vlada bi si morala dobiti podporo vse poslanske zbornice, česar pa ni moglo.

NAPAD NA SKLADIŠČE V LYONU

Veliko opustošenje je bilo povzročeno, a nihče ni bil ranjen vsled eksplozije.

LYON, Francija, 18. decembra. — Na tlaku pred veliko prodajalno na Place de la Republique se je završila danes zjutraj bombna eksplozija, ki je predramila iz spanja prebivalce vsega mestnega dela.

Velika izložbena okna trgovine so bila razbita in drobci so leteli po zraku.

Ker ni bilo nikogar zulaž, ni bilo nikakih izgub.

Očividci so izjavili, da so videli nekega moža, ki je položil paket na tla ter odhitel z neko črno oblečeno žensko. Policija je sprotila, da so bili v zadnjih par mesecih vzporedni različni poskusi, da se poškoduje privatno lastnino.

Policija ne veruje, da bi imela eksplozija kaj opravka s sedanjo stavko na pouličnih železnica.

ŽENA SODNIKA LINDSEYA NEVARNO BOLNA

LOS ANGELES, Cal., 18. decembra. — Žena sodnika Lindseya, katerega je dal newyorški škof Manning takorekoč vreči iz katedrale, ker je ugovarjal njegovi pridigi, je nevarno zbolela. Njeno stanje je tembolj opasno, ker ima v kratkem postati mati. Bolezen je povzročila skrb za njenega soproga.

Sodnika Lindseya je te dni opustilo newyorško sodišče vsake krivde.

ŠTRAJK PO VSEJ ŠPANJI

Petstotisoč delavcev stavka. — Jetnišnice so prenapolnjene. — Vojaške oblasti vladajo pod vojnim pravom.

MADRID, Španija, 18. decembra. — Več kot pol milijona ljudi stavka, in v številnih krajih so se pripetili danes zopet nemiri, vendar pa je bila vstaja proti vladi navidežno popolnoma zatirana. Krona kralja Alfonso je zopet zaenkrat varna.

Kralj sam ima vso moč v rokah ter je v stalnem stiku s kabinetom ter vojaškimi oblastmi, ki vladajo Španski pod vojnim pravom. Ministrski predsednik Berenguer trpi na vnetju zlez ter mora biti v postelji. Zdravniki izjavljajo, da bo po par dneh firu zopet popolnoma okroval.

Vsled tega so civilne oblasti izročile avtoriteto vojaškim oblastim in vojaštvo ima zasedene vse strateške točke mest.

V razna mesta so prišli danes legijonarji španske Legije tujecev, in prebivalstvo jih je navdušeno pozdravilo. Iz tega se sklepa, da so se ljudje naveličali nemirov.

Artillerija je zasedla vse mesto Barcelono.

V pouličnem boju v Oviedo so bile ubite štiri osebe. V Santander, Valenci, Alicante, Isla Cristina so se završili spopadi med državljani ter vojniki. V Huelvi so se branili pristajniški delavci pogostni požar na nekem ribiškem čolnu in tovor so končno vrgli preko krova.

Splošna stavka se je razširila tudi na Bilbao in San Sebastian, vendar pa ni prišlo v teh mestih, ki so skrbno zavarovana od vojaštva, do nikakih nemirov.

Jetnišnice dežele so prenapolnjene. Jetnišnice dežele so prenapolnjene. Jetnišnice dežele so prenapolnjene.

Vsa znamenja kažejo, da bodo dobili celo voditelji vstaje le lahke zaporne kazni.

POLICIST ARETIRAL SVOJO ŽENO

Newyorški policist W. J. McElroy je večer aretiriral svojo ženo ter jo privedel v policijski glavni stan.

Rekel je, da je prišel prejšnji dan precej pozno domov. Ona ga je nekaj časa zmerjala, zatem je pa odšla v njegovo sobo, se vrnila z njegovim revolverjem ter oddala njej dva strela, ki pa k sreči nista zadela.

25.000 NEMŠKIH ŽELEZNIČARJEV BO ODPUSČENIH

BERLIN, Nemčija, 18. decembra. — Uprava nemških državnih železnic bo dne 1. februarja odpustila 25.000 delavcev, ker so se razbila pogajanja med zastopniki družbe in zastopniki železničarske unije.

Unija zahteva za delavce osemurni delovni čas brez skrajnega plača. Uprava ni strem zadovoljna.

SNeg V ŠESTIH JUŽNIH DRŽAVAH

ATLANTA, Ga., 18. decembra. — Par inčev debel sneg je pokril tobačne in bombažne nasade na Jugu prav do Augusta in Macon, Ga. Vse ceste so bile pokrite z ledom. Snežilo je v državah: Virginiji, Missisipi, obeh Carolinah, Georgiji in Alabami. Najnižje temperature so zabeležili v Asheville, N. C., ki je imela dvajset stopinj nad ničlo.

VSEM NAROČNIKOM, ČITA- TELJEM IN PRIJATELJEM ŽELIMO VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE.

Uredništvo in upravnštvo
"GLAS NARODA".

MATI - MORILKA NA SVOBODI

Sodnik ni hotel obsoditi ženske, ki je ustrelila svojega s.na. — Obtožena je bila umora po prvem redu.

ALBANY, N. Y., 18. decembra. — Okrajni sodnik Earl M. Gallup je danes spustil na svobodo Mrs. Helen H. Donohue, ki je ustrelila svojega štirinajstletnega sina Thomasa.

Obtožena je bila umora po prvem redu in je sama priznala, da je kriva.

Sodnik Gallup je rekel, da ga je ustrelila najbrž po nesreči. Izjavil je tudi, da bi ne bilo nikomur pomagano, če bi poslal morilko v ječo.

Najn zagovornik je poudarjal, da je storila svoj grozni čin v duševni zmedenosti. Zadnji dve leti se ji je strašno slabo godilo. Obiskovala jo je nesreča za nesrečo. V zadnjih dveh letih je izgubila pet otrok.

NEMŠKI POSLANIK POZVAN NA DVOBOJ

BUKAREŠTA, Rumunska, 18. decembra. — Bukareška družba je v razburjenju radi poziva na dvoboj, katerega je poslal M. Filipescu, predsednik American Telephone Co. nemškemu poslaniku, dr. Gerhardu von Muttersu.

Izziv je v zvezi z nekim pismom, katerega je poslal nemški poslanik nekemu žurnalistu.

V pismu žali Mironesca ter zasmahuje kneza Sturbey, ker je dovolil povratek sedanjega kralja Karola.

Filipescu je dal priobčiti pismo ter zahteva odpoklic nemškega poslanika.

POINCAREJU SE OBRACA NA BOLJE

PARIZ, Francija, 18. decembra. — Zdravstveno stanje bivšega francoskega predsednika Raymonda Poincareja se obraca na bolje. Zdravniki pravijo, da bo v par-dneih že lahko zapustil posteljo.

EKSPLOZIJA V FRANCOSKI TOVARNI

TOULOUSE, Francija, 18. dec. — V neki tovarni za karbid v bližini St. Gaudens je nastala silna eksplozija. Štindeset delavcev je pokopanih pod razvalinami, in bati se je, da so vsi mrtvi. Šestdeset nadaljnjih delavcev se je zamoglo pravčasno rešiti.

LASKI LETALCI ŽE POČIVAJO

RIM, Italija, 18. decembra. — Po let dvanajstih laških zrakoplovov, katerim poveljuje laški minister za zrakoplovstvo, Italo Barbo in ki nameravajo poleteti v Južno Ameriko, je bil zakasnjjen. Pri Balearskih otokih so našli v hud vihar ter so morali pristati pri španski mornarici bazi blizu Kartagene.

GUATEMALA IMA NOVEGA PREDSEDNIKA

Vojni minister je bil ubit v pouličnih bojih. — Strašna zmeda vsepoved. — Orellana je provizorični predsednik.

GUATEMALA CITY, 18. dec. — Po vstaji, ki se je pričela včeraj, je bila danes zopet strmoglavljena vlada, ki je pričela poslovati šele pretekli petek.

Sedanji provizorični predsednik je general Manuel Orellana.

Orellana je vodil vstajo. Omogočena je bila s tem, da so vojaki, ki so stali pod njegovim poveljstvom, držali z njim.

Po ulicah je prišlo večkrat do ostrih bojev.

Dosedanji vojni minister general Mauro de Leon je bil ubit v enem zmed spopadov.

Danes zvečer je vladal v mestu mir. Provizorična vlada je objavila, da bo jamčila vse ustavne pravice. Malo potem ko je odstopil predsednik Baudillo Palma, je odstopil tudi celokupni kabinet.

Glasilo se je, da je Palma zahteval povsem prosto roko pri vodstvu državnih poslov ter pravico, da imenuje vse člane kabineta. Palma je bil v petek imenovan predsednikom, potem ko je predsednik Chacon nevarno zbolel ter izjavil, da ne more več nadalje voditi predsedniškega urada.

NEMŠKI KOVINARJI SO ZAŠTRAJKALI

BERLIN, Nemčija, 18. decembra. — V Torgelow na Pomeranskem je zastavkal danes tisoč kovinarjev. Zaštrajkali so, ker jim je tovarna znižala plače za deset procentov.

HITLERJU STOPAJO NA PRSTE

V New Yorku so izsledili dovzdevnega posredommed Hitlerjem in Mussolinijem. — Vsa fašistična zborovanja prepovedana.

MAGDEBURG, Nemčija, 18. dec. — Tukašnja policija se je bala, da bo prišlo pri nagovoru Adolfa Hitlerja do spopadov med nemškimi narodnimi socialisti ter pristasi drugih strank ter ji prepovedala zborovanje in nagovor.

To je bil prvi slučaj, da so uradno zapečatili usta vrhovnemu fašistu.

Komunisti ter člani "Reichsbannerja" so za isti večer sklenili protestno zborovanje.

Policija je prepovedala vsa zborovanja ter obhode do 5. januarja. Tekom zadnjih par dni je govoril Hitler v različnih nemških mestih ter privabil takrat veliko množico ljudi.

Werner Abel, prejšnji priobčnik narodno-socialistične stranke je izjavil, da je dobil Hitler večkrat podporo in denar od nekega zastopnika Mussolinija. Hitler je izjavil nato, da so te govorice izmišljene ter naperil proti Abelu tožbo, v kateri ga je pozval, naj imenuje dobitnega posredovalca.

Po dolgem iskanju se je končno posrečilo razkriti tega moža v New Yorku.

Abel je prišel v Ameriko in včeraj so ga konfrontirali z dovzdevnim odposlancem Mussolinija.

ADVERTISE IN "GLAS NARODA"

Neglede kje živite, v Kanadi ali Združenih Državah

je pripravno in koristno za Vas, ako se poslužujete naše banke za obrestonosno nalaganje in pošiljanje denarja v staro domovino.

Naša nakazila se izplačujejo na zadnjih poštah naslovljenecv točno v polnih zneskih, kakor so izkazani na pri nas izdanih potrdilih. Naslovljenec prejme torej denar doma, brez zamude časa, brez nadaljnjih potov in stroškov.

Posebne vrednosti so tudi povratnice, ki so opremljene s podpisom naslovljenecv in žigom zadnjih pošt, katere dostavljamo pošiljateljem v dokaz pravičnega izplačila.

Enake povratnice so zelo potrebne za posameznike v slučaju nesreče pri delu radi kompenzacije, kakor mnogokrat v raznih slučajih tudi na sodnji v stari domovini.

Nastopni seznam Vam pokaže, koliko dolarjev nam je začasno potreba poslati za označeni znesek dinarjev ali lir.

V Jugoslavijo			V Italijo		
Din		\$	Lir		\$
500	\$ 9.40		100	\$ 5.75	
1000	\$ 18.80		200	\$ 11.50	
2000	\$ 37.60		300	\$ 16.80	
2500	\$ 46.25		500	\$ 27.40	
5000	\$ 91.50		1000	\$ 54.25	
10,000	\$ 181.50				

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Pristojbina znaša 60 centov za vsako posamezno nakazilo, ki ne presega zneska \$30.—, za \$35 70 centov \$40.— 80 centov, za \$45.— 90 centov, za \$50.— \$1.—, za \$100.— \$2.—, za \$200.— \$4.—, za \$300.— \$6.—.

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih, lirah ali dolarjih, dovoljujemo še boljše pogoje. Pri velikih nakazilih priporočamo, da se poprej z nam pismenim potom sporazume glede načina nakazila.

Najnas nakazila izvršujemo po Cable Letter za pristojbino 75 centov

SAKSER STATE BANK

63 CORTLANDT STREET NEW YORK, N. Y.
Telephone Barclay 0380 — 0381

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President L. Benedik, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenrednih nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: Chelsea 3878

VSTAJE NA ŠPANSKEM

V zadnjih par mesecih skoro ni bilo tedna, da bi br. zovaj ne poročal o vojaških vstajah ali velikih štrajkarskih gibanjih na Španskem.

Nemir v narodu, ki se na ta način izraža, ima več vzrokov. Tehten vzrok je vsekakor splošna depresija, ki se je pojavila skoro po vsem svetu.

Trgovska in gospodarska depresija je en vzrok, drugi vzrok je pa notranjepolitični položaj, kateri se je razvil izza časa, ko je bil navedel na Španskem diktaturo general Primo de Rivera.

Primo de Rivera je umrl, diktatura je pa ostala. General Damaso Berenguer jo baš tako strogo izvaja kot jo je njegov prednik Rivera.

Obljube, da bodo narodu vrnjene gotove svobode, da bo odpravljena cenzura itd., so ostale večidel na papirju.

Državni zbor je bil že pred par leti razpuščen ter se izza onega časa ni nikdar sestel. Tudi volitve se niso bile razpisane, in nihče ne ve, kdaj bodo.

Narod je bil osleparjen za svoje pravice in svoje nezadovoljstvo obrača v prvi vrsti proti kralju.

Španskemu kralju Alfonzu očitajo, da tepta pravice naroda s tem, da vzdržuje diktaturo.

Zadnje dni sta izzvala posebno pozornost dva dogodka. — V bližini Madrida so se uprli letalci pod vodstvom oboževanega avijatika Romana Franca, v malem obmejnem mestecu Jaca se je pa spuntala cela garnizija.

Obe vstaji sta bili zatrti.

Značilno je, da se je završila vstaja baš v mestecu Jaca, kajti to mestece je zgodovinskega pomena. V Jaca namreč prisegajo španski kralji zvestobo španskemu narodu.

Zastopnik naroda pravi kralju: —

— Mi in ti smo enaki. Za kralja te sprejmemo le pod pogojem, da boš vzdržal postavbo. Če je ne misliš vzdržati, te ne sprejmemo.

Ta tradicija enakopravnosti kralja z narodom je v narodu trdno vkoreninjena.

Narod smatra diktaturo za krčenje ustave ter očita kralju, da ne vzdržuje postav. Razen tega je kralj tudi znan po svoji potratnosti, častihleplju in pustolovskih doživljajih.

Po mnenju naroda bo španska svoboda v nevarnosti, dokler bo sedel Alfonz na prestolu, četudi bo odpravljena diktatura.

Dasi ni imelo revolucionarno gibanje dosedaj nobenega posebnega uspeha, četudi je večina armade zvesta kralju, se pojavljajo od dne do dne hujša znamenja pretečega viharja.

Španska je sliena ogromnemu sodu smodnika, ki se lahko vsak hip razleti.

Vesel Božič želim vsem naročnikom, čitateljem in prijateljem!

FRANK SAKSER

Dopisi.

Brooklyn, N. Y.

Poročano je bilo, da bo Santa Claus obiskal Slovenski Dom, 253 Irving Ave., 27. decembra. Ker pa ne more priti, ker ima preveč opravka, nam je naročil, naj vsi pridejo v nedeljo popoldne 28. decembra ob 6. uri.

Ne pozabite! Dosti veselja za mlade in stare!

Na svidenje!

Odbor.

Ridgewood N. Y.

Navzlic slabim delavskim razmeram se vseno tu in tam snidemo in se malo pozabavamo.

Dne 14. decembra je obhajal veseli god Frank Popovič. Kot povabljeni gostje smo se udeležili: Mr. in Mrs. Margaret Kesel Mr. in Mrs. Stare z družino, Mrs. in Mary Ross, Mr. in Mrs. Nakrst, Miss Jerica Soberl, Miss Jennie Frances Kral, Mr. John Prelovšek, M. Maks Koprivšek in veliko drugih znancev in prijateljev.

Dalje se moram zahvaliti Mrs. Popovič in njeni hčerki. Vaša spretnost v kuhinji je omogočila, da je bilo vse tako okusno prirejeno in vse res v obilju za jesti in za suha grla. Zato se moramo pa zahvaliti Mr. Vencu Popoviču, ker se je urahljalo suhal po stopnicah in ga primahal iz kota. Čast in hvala mu!

Dalje se zahvalimo Johnu Fliss in Lou'isu Wesel, ker sta tako spretno igrala na mehove vesle valček in polke, da je čas hitro potekel. Vsa čast in hvala vsem skupaj. Bog vas živi!

Veselo božične praznike in veselo Novo leto želimo vsem čitateljem!

Eden navzočih.

Kokoma, Ind.

Tukaj je umrl splošno znan rojak Frank Jerina, rojen v vasi Biatni Brezovec, pošta Vrhnika. Star je bil 65 let. Pokopali smo ga 15. decembra na katoliško pokopališče.

Veselo božične praznike in srečno Novo leto!

I. Hamove.

Teronte, Ont., Canada.

Ko čitam iz raznih krajev dopise v Glas Naroda, se me je polastila misel, da se tudi jaz oglasim s par vrsticami iz moje Canade.

Delavske razmere so jako slabe, posebno za naše ljudi, ki se nahajajo v tej deželi. Jako malo je Slovencev, kateri imajo stalno delo.

Vreme smo imeli jako lepo, sedaj so nas začele obisipavati bele muhe, katere nam bodo nevarjale tja do meseca aprila.

Ker mi bo v kratkem pošla naročnina, prilagam \$3 (Money order) za pol leta.

Veselo praznike in srečno Novo leto vsem čitateljem Glas Naroda!

Antony Kozlevčar.

Noranda, Que., Canada.

Cenjeno uredništvo! Pošiljam vam Money order za nadaljnjo naročnino Glas Naroda. Prilagam tudi 50c za Koledar 1931.

Delavskih razmer ne bom opisoval, ker so prav pod ničlo kot povsod. Zima imamo tudi še precej ugodno.

Končno voščim vsem znancem širom Canade in Amerike veselo božične praznike kakor tudi zadovoljivo novo leto. Enako tudi vsem znanim Ribničanom. Seveda tudi Petru Zgagi in njegovim Marjancem.

Tebi uredništvo pa želim mnogo naročnikov.

Lovro Bregar.

KNJIGE VODNIKOVE DRUŽBE za leto 1931 SO DOSPELE

Zbirka štirih zelo zanimivih knjig stane \$1.35

KNJIGARNA "GLAS NARODA"
216 W. 18th STREET
NEW YORK

WAUKEGANSKE IN DRUGE NOVICE

JOŽE ZELENČ:

Zopet je Božič tu. O takih praznikih se človek tako rad spominja. V Waukeganu smo v svojih rojstnem kraju pripravili smot v otroških časih pastirke za jaslice, nabrali lepega zelenega mahu, stari pa so uredili v kotu lepe jaslice.

V fantovski letih smo prišli o Božiču od vojakov na dopust. Bil je v praznikih pred Bučarjevo hišo dvanajst fantov vojakov v lepih uniformah raznovrstnih barv. Najbolj so se postavili dragonci, pa tudi "zibecarji" nismo bili za v zadnje vrste. Razumeli smo se o takih prilikah "urlubartarji" četudi različnih polkov zelo dobro, in če smo se rešili skupaj v kakti gostilni, je bilo prav veselo in zabavno, posebno na sv. Stefana dan, ko so se v gostilnah oglasile zopet harmonike.

Dozdeva se mi, da od onih časov ni še tako dolgo, vendar je minulo od takrat že dvajset Božičev. Kako hitro beži čas.

Tudi letos kot prejšnja leta bodo bučale orgle veličastno pri polnočnici v farni cerkvi sv. Pavla na Vrhniki, organist g. Grum pa bo izvajal iz njih prijetne božične melodije. Njegov izvešan pevski zbor pa odpeval božične pesmi, da bi se jih človek nikoli ne naveličal poslušati.

Vsa tako se mi dozdeva par Božičev nazaj, ko sem bil v rojstnem kraju.

Četudi se človek uživi v razmere v tujini, takih spominov iz življenja ne pozabi nikoli.

Tudi v Ameriki v nekaterih krajih praznujejo o Božiču polnočnico. V slovenski cerkvi na osmi časti v New Yorku sem bil ob takih prilikah večkrat navzoč. Bilo je res veselo lepo, toda v Ameriki nima praznovanja takih praznikov one lepe naravne pramitnosti kakor v starem kraju. Tukaj je poznan Božič le bolj radi božičnih daril.

Zelo prijeten utis napravijo tudi lepe okrašene božične drevesa, katere je bilo videti v boljših razmerah skoraj v vsaki hiši.

Upajmo pa, da se božična voščila prijateljev uresničuje vsaj v toliko, da se razmere do velikonočnih praznikov kaj na bolje obrnejo, ker drugače se ne ve, kako vesel bo prihodnji Božič, če istega dočakamo seveda.

Kakor že več let nazaj, sem za priliko božičnih praznikov zbral tudi letos med vrhnikiški rojaki kljub slabim razmeram prav lepo vstvo za mal približek najpotrebnejšim stvarim na Vrhniki in sicer do pet 25 dolarjev, katero vstvo sem že odposlal kot vedno na strica Frank Jesenkota za razdelitev najpotrebnejšim.

Navedeno sem zbral nekoliko v isti namen tudi o Veliki noči za prihr. toda sporeli sem naj povedo razum, da za Veliko noč ne bo v slabih delavskih razmerah nobene zbirke, pač pa spet prihodnji Božič, če bodo razmere kaj bolj povoljne.

Prispevke za letošnje božičnico revizem na Vrhniki, so izročili iz različnih krajev sledeči rojaki in rojakinje:

Po \$5.00: Mrs. Metka Zalar, Forest City, Pa.; Jože Zelenc, Waukegan, Ill. ;

po 4.00: Ignac Krašovec, Racine, Wis. ;

po \$2.00: Mrs. Jennie Kančnik, Frak Hodnik, Waukegan, Ill., Alois Mesec, Chicago, Ill. ;

po \$1.00: Mrs. Mici Lušin, Cleveland, O., Mat. Cukale, Cicero, Ill., Paul Bartel, Frank, Opeka, Waukegan, Ill., Mrs. Frances Kirn, North Chicago.

Darovalcem se v imenu vrhnikiških revežem najlepše zahvalim, kateri so bili pa te podpore deležni, bom objavil ko dobim tozadevno obvestilo.

Včasih mi je že eden ali drugi pri-

pomnil, kajti vedno samo o Vrhniki in Vrhnikiški pisarim zakaj ne bi napisal kaj o Rakitni, drugi je zopet bil mnenja, naj bi enkrat opisal Biatno Brezovico. Jaz sem mnenja, da ako že zamorem napisati kaj pohvalnega o Vrhniki in Vrhniki, kaj pa morem jaz, ako zmožni Vrhnicanje v Ameriki dosežejo najvažnejša mesta v društvenem življenju, kakor ravno letos, ko imamo v naši naselbini Waukegan, No. Chicago dva glavna predsednika dveh društvenih slovenskih podpornih jednot in to oba rojena Vrhnicanca. Mr. Frank Opeka za K. S. K. J. in Mr. Pavel Bartel za J. S. K. J. Kako ne bi človek zapisal kaj takega o svojih ožjih rojakih. Saj je to tudi ene vrste rekord, ker ni je slovenske naselbine v Ameriki, da bi premogla dva glavna predsednika in povrh še oba iz enega kraja.

Mr. Frank Opeka je tu in tudi v drugih državah unije splošno znan in priljubljen. Kot trgovec in poslenjak ima ugled v naselbini prijudeh ter pri oblastih. Z uspešnim posredovanjem je rešil že marsikatero občutno kazni radi kakšnega prestopka poslova.

Ze kot fant v rojstnem kraju je bil izvrsten pivec in igravec na o. dru društva rokodelskih pomočnikov. Spominjam se ga še od takrat nekoliko. V naši naselbini pa je bil Opeka baše prvi slovenski trgovec. Kolikim je bil za pričo ameriškega državljanstva, najbrže niti sam ne ve. Pri Jednoti je bil večkrat izvoljen v glavni odbor, nazadnje v nadzornem odboru. K. S. K. J. je lahko ponosna, da je izvolila na zadnji konvenciji v Waukeganu moža kot je Frank Opeka za svojega gl. predsednika.

Kdo pa je Pavel Bartel? No nekoliko njegovega življenjepisa mi je prav lahko napisati, ker z njim sva trgala hite skupno že v klopih prvih razredov ljudske šole na Vrhniki ter na skalah enajste šole pod mostom. Neumiljena past pok. učitelja Stojca ter prijazen obraz in lepe besede pokojnega učitelja Levstika nam nikdar ne izginejo iz spomina.

Mnogo rojakov v Detroiti, Cleveland ali Ely, Minn. pozna sedanjega predsednika J. S. K. J. osebo, drugod iz njegovih stvarnih dopisov v glasilo. Spominjam se, da je pred 20 leti Pavel napisal tudi v Glas Naroda večkrat dopis, ker Glas Naroda je bil takrat tudi glasilo Jednote.

Njegova rojstna hiša v gisi za Svetim Lenartom je bila premašna za vzdrževanje številne družine. Moral je že kot enajstletni deček od doma za kruhom. Njegova prva služba je bila na Storževem griču za pastirja. Razgled z griča na Vrhniko je imel krasen, toda njegovo otročje srce si je želelo bližje do-

mahe hiše, in lahko si mislimo, kako dolgo je bilo prvo leto, katero je preživel v tej službi, katero je premenil in služil potem dve leti pri bližnjih kmetih na Vrhniki in nato eno leto in pol pri špekarni, kjer je bil že pmočnik kurčarja.

V šestnajstem letu je odšel za njegovim bratom v Ameriko, ter je postal takoj član Jednote ter društveni zastavničar.

Kot sem zvedel je bil na društvenem polju v naselbini Waukegan vedno zelo ugičen. Bil je 4 leta tajnik Slov. Narodnega Doma več let tajnik pevskega društva "Ljubljanc", starostna Skola, ter 4 leta predsednik društva sv. Roka. Privatno pa je v službi že osmo leto pri enem gospodarju, kjer zavzema važno in odgovorno mesto.

Tudi članstvo J. S. K. Jednote je lahko ponosno, da je Pavel Bartel njen glavni predsednik.

Od delavskih razmerah sploh ni vedno da bi opisoval, ker vsak ve, da se sudejo okrog nicle kot sedanjega zimsko vreme. Ljudje rabijo oblake, obuvati, predvsem pa hrane in kupiti kmalo ne bodo mogli za kaj.

Veliko so si delavci v tovarnah kjer se je dobro zaslužilo, pokvarili tudi sami. Razume se, da je moral eden ali drugi trdo delati, ko je zaslužil 10, 12, da celo 15 dolarjev na dan. Kapitalisti so si mislili: kam pa bo to prišlo, če bo delavec zaslužil toliko na dan od kosa. Utrgali so plačo, ter je moral delavec napraviti isto delo kot prej, a za polovico manjšo plačo. Srečal in govoril sem z brezposelnimi vsakokratnih strok kot stavbeniki, ki so zaslužili svoj čas \$1.50 na uro. Rekset je, da bi sel sedaj rad delat za 50 centov na uro, ter mi dal svojo naslov za slučaj, da bi zvedel za kakšno delo njegove stroke.

Kapitalisti bodo sedaj še čakali da se delavstvo popolnoma izstrada, plače bodo še bolj znižali, potem bodo pa razmere med zaslužkom in kupovanjem potrebnih lete kot v starem kraju, kjer zasluži naveden delavec 35 dinarčkov na dan, za par centov pa mora plačati čez 200 dinarjev. Za dobro obliko pa si niti v enem mesecu ne zasluži. V tem je kaj, kdor dela še vedno toliko na bližem, da lahko kupi z dnevnim zaslužkom dobre čevlje in s tedenskimi cenno obliko. Kaj seveda še čas tukaj prinese, se pa ne ve.

Zadnji teden je odšel iz naše naselbine v stare domovino Mr. John Lomovec in njegova žena s parnikom "Le de France" s posredovanjem Sakser State Bank. To je že njegovo tretje potovanje v stari kraj po vojni.

Tako srečen je pač malokateri rojak, da bi si mogel privoščiti tako pogosto potovanje. Sedaj je prodal tu svoje posestvo, ter se namerava raseeliti na Dolenjskem za stalno, ter si postaviti moderno hišo. Jaz pa sem mnenja, da se čez kako leto že zopet vidimo tu v Waukeganu.

K sklepu vsem prijateljem in znancem veselo božične praznike in srečno Novo leto!

*

Lord Mayer Thomson iz Liverpoola je rekel, da Anglija in Amerika nista vedno enakih nazorov.

*

Bog ne daj, če bi bili! Služabnica je rekla gospe: — Vaš mož se je pa snudil, ko je prišel domov, zmotil. Misli je, da ste vi, pa sem bila jaz.

— Ali te je morda poljubil? — je vprašala gospa ležno.

— Ne, ni me poljubil, ampak strašno me je ozmerjal.

*

Iz Brooklyna mi piše neka Marjanca:

Dragi Peter Zgaga:

V tvoji koloni sem čitala, da je neki sodnik v Philadelphiji izjavil, da tista žena, ki svojemu možu ne pripravi pravčasno večerje, zasluži, da je mož pretepe.

Jaz pa Tebe vprašam, ki včas sicer precej zbadljivo, toda resnično pišeš svoje predsodke o nas ženskah in vas možkih, kaj bi ti rekel, če bi bil kakšen narvet bi dal tisti ženski, ki svoje- amo možu postavi vedno o-pravem času dobro večerjo na mizo in inra tudi pošteno vino, pi-ljačo doma narejeno, a ima na za-lust tudi dedca, da se ga Bog u-smili! Dedce pa ni samo dedec, ampak je tudi neke vrste divjak.

Kadar je kje v družbi, si mora napolniti želoce, pa ne iz sklode, ampak najprej iz glažka, potem pa iz glaža. Ko gre tako napolnjen domov, ga mora žena vso pot držati in podpirati, da se pod kak avtomobil ne zavali. Ko pri-deta domov, žena že prej priprav-ljeno večerjo hitro postavi na mizo, on pa začne sisknjo slačiti in čevlje sezuvati. Saj menda veš, ko se človek slači v takem polo-žaju. Žena ga opominja, naj gre jest, on pa zagodrnja: — Nisem lačen, ježen sem, glaž vina mi daj, potem grem pa spat. Čudo božje, celo popoldne samo piti, nič jesti, pa še ježen biti. A če bi pa ne bilo večerje na mizi, bi vzroji in zaropotal: — Hej, kje je moja večerja? Vidi, dragi Zga-ga, da se jaz prav nič ne vletem za ženski spol, kajti dobro vem, da je prav v mnogih slučajih sama žena kriva, da je mož tak kot ravnokar navedeno. Gola res-nica je, pa, da če žena preveč gleda na moža ter mu ustreže, se mož preoble vsega dobrega, ker je namerš že pozabil, kako je bi-lo, ko je bil še ledik ter je hodil po restavrantih jest neužitno brozgo.

*

Sam ne vem, kaj bi odgovoril na to pismo in kakšen svet bi ji daj. Izražam samo svoje upanje, da nji preljubi možiček ni tak kot je on, ki so je v svojem pismu opisal.

VESEL BOŽIČ in SREČNO NOVO LETO
1931 vsem rojakom širom U. S. A. želi
JAKA GORJANC
zastopnik parobrodne družbe
Cosulich Line

DRUŠTVA
KI NAMERAVATE PRIREDITI
VESELICE,
ZABAVE

OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaše članstvo, pač pa vsi Slovenci v vaši okolici.

CENE ZA OGLASE SO ZMERNE

*

Sam ne vem, kaj bi odgovoril na to pismo in kakšen svet bi ji daj. Izražam samo svoje upanje, da nji preljubi možiček ni tak kot je on, ki so je v svojem pismu opisal.

*

Skrivnost Družine.

F. S. Finžgar

BETLEHEM šumi. Od vseh vetrov ga polnijo množice popotnih: jež in peš. Avgustovi pisarji praskajo, pišejo, popisujejo. Gneča pred oblastnim dvorcem gradi cesto. Z visokih kamel kličejo trgovci iz dajnih dalj: "Pozdravljeno rodno mesto!"

In srečujejo se oni iz Aleksandrije z onimi iz Mezopotamije. Po zdravju in družini, po kupitih in blagu se sprašujejo. Prenočišča in gostišča se polnijo. Vse vre, vse kliče, vse plačuje in troši. Imajo, ki na svetovnem trgu pletejo, vozajo, večejo in režejo niti trgovine. In da bi prišli samo zaradi Avgustovega povelja? Kaj še! Za blago in profit barantanja, zaroke sklepa: Rahelo Jakobu in Abrahamu Saru. Tako kaže gospodarna misel.

Betlehem šumi. Mrak lega; trdnj pisarji zvijejo pergamente in papiruse. Trume legajo za mize in segajo po časih. Krog mesta plapolajo ogenjki, krog katerih, leže gonjači kamel in si pripovedujejo prerokbe: "O mladiki iz Jesetove korenine, o Njem, ki ne bo sodil po videzu, ampak bo sodil po pravici revne in se bo poganjal za krotke. — Tedaj bo prebival volk pri jagnjetu, leopard bo ležal pri kozličku; tele in lev in ovca bodo skupaj hodili in majhen deček jih bo gonil..."

V ta večer sta prišla Onadva: teatar z osličkom na povodcu in Devica-Zena iz Nazareta.

Betlehem umira. Onadva trkata, prosita. Od vrat od vrat. Gneča ju ne vidi. Vsak ima zase in s sabo toliko koristnih skrbí. Odplove ju ljudska reka v predmestje. Tam so baltarji, pastirji. Lovijo rimske denarje, sami leže pred kočami, da prenočujejo tujce. Vsak zase, vsak sebi. — Mimo zadnje kočice gresta Onadva in še mimo ognjev, mimo tistih, kjer si hlapi in avžnji pripovedujejo prerokbe o Četelici iz Jesetove korenine. In sedaj sta na betlehemskih gmajnah. Z neba hrepene zvezde s tihim sojem za njima. Razjokale bi se. Nad močem, ki se mu trese roka od skrbi in se mu glava sklanja na prsi. Nad Devico-Zeno, ki se, vtopljena vase, smehljiva in prisluska drobnum klaviricu: pod areom utripuje, rahlo, a se vendar čuje do zvezd, da trepetajo in se na gosto utrinjajo na pot, koder se spotika trudni osliček. In zadnji — kar trije utrinki hkrati se zabliškajo. Hribec zažari. Moč dvigne glavo in se ozre. V hribcu je votlina. Moč krene vanjo. V njej je hlev. Z nepopisno ljubeznijo pomaga moč ženi z oslička. Samoten volek vstane iz kota, zamrši in jih pozdravi po svoje. Moč pospravlja po hlevu, zbira zjedi seno in slame, pogrinja bomo posteljico. Nabere še suhljadi, poklekne h kupčku, kreše, da leti lakre in mrmra:

k' nis' nas hotlo jerpergvat...

Oj ti mesto betleheinsko.

Ozre se na Devico, ki se smehljiva in gleda v daljine brez meje. On utihne in se zatre v te oči. Mimo njega gredo, ven, daleč, iz večnosti

v večnost, po vsej zemlji; vsa srca vidijo, vsa revna in obremenjena srca. In iščejo lačnih in žejnih pravice in hromih in gluhih in slepih in gobavih. Moč jo gleda in gleda. Ne ume. Odvezuje popotno torbo: "Kaj bo za večerjo?" ga skrbi. "Saj večerje treba ni," ga tolaži Devica. "Naša jed je, da spolnimo voljo Očetovo." Moč zadrgne popotno torbo in se sključi k ogenjku; nad suhljadjjo mirno gori plamenček, izpod nje žare oči oglja. Volek in osliček se ne ganeta, pajek pod stropom se je razkorčal v mreži in le gleda, gleda. Niti ogenj se ne upa prasketati. Pusti okleščki gore kakor olje v svetiljki: tiho gore in svetijo. Moč v snu ponavlja besede Device: "Naša jed je, da spolnimo voljo Očetovo..."

Tedaj se odpre nebo. Zvezde vztrepetajo in od groze prebledijo. Rimska cesta se razkolje in iz nje se usujejo trume duhov, ki zarajajo nad gričkom. Luč ognja vtone v svetlobi nebes. Volek in osliček skloneta glavi do tal, moč se zbuja iz sanj in omahne pred jasli, kjer se mu smehlja nebojčeno Dete: "Da spolnimo voljo Očetovo..."

In že se gnete pred votlino vse polno lačnih in žejnih pravice: — pastirji in hlapi in dekle, tovarniki in poganjači, možje in žene, dedice in dečki. Nebo žari, hribček gori, zvezde pojo glorio. In glorio predrami v jutrovi deželi kralje. Kamele sedljajo, na poti se napravljajo: da spolnijo voljo Očetovo — po Baalamu razodeto. Nebo in zemlja se zlijeta v eno, sveto občestvo prevzame vse: nihče sebi in zase ne živi: Moč za vse, Devica-Zena za vse. Dete za vse, pastirji in kralji — ne zase, Zanj in po Njem za vse, za sveto, božjo občestvo...

Sveta noč svetega občestva... Betlehem pa šumi. Vse se gnete vse se peha, vse hiti, vse skrbi — in vse sebi, vse z... V zgneteni občnosti — nobenega občestva. — Avgust zase, krčmar zase, pisar zase in Jakob in Abraham in Izmael — zase. Ne Očetova — naša volja bodi. Volja sle, volja koristi, volja mogočnih, volja svete sebičnosti Zemlja, samo zemlja — nič nebes... Pastirji in hlapi in dekle pa gredo od votline in z njimi hodijo nebesa. Prerokbe si ponavljajo:

"Njegovo ime bo Emanuel — Bog z nami."

In tako se je izpolnilo: "V prilikah bo odprl svoja usta in drugace, nego v prilikah, jim ne bo govoril."

Spregovorila je sveta noč v priliki in razodela skrivnost družine. Čemu Jožef Mariji, čemu Marija Jožefu, čemu oba Detetu? Za sveto občestvo. Družina je sveto, temeljno občestvo človeštva. Toda

Divji Lovec.

Spisal Fr. TROHA, Barberton, O.

POD BREGOM na koncu vasi je stala lesena ter s slamo krita kočica gozdarja Stezarja. Malo vstran se je nahajal boren leen in istotako s slamo krit hlev, zavetišče domačih živali, ki sta jih imela gozdar in njegova družica. Namreč: dve koki, prašica ter nekaj zajcev in kokaši. To je bilo vse njuno imetje. Koča, hlev in malo vrta je bilo vse skupaj ograjeno s kamenito ograjo. Gozdar Jernej Stezar je bil še mlad človek. Njegova starost se je nagibala šele v trideseto leto. Kot sin edinec, je podedoval svoje skromno posestvo po starših, kateri so mu umrli v času, ko se je nahajal pri vojaki. Tisto je bil njegov najhujši udarec, kar jih je doživel dotedaj.

Ko je odslužil vojaško dolžnost, se je podal v osamljeno kočico, katero sta mu zapustila oče in mati. Kakor brez uma je taval sem in tja, ne vedoč kaj bi ukrenil. Napravil je načrt, da bo kočico prodal in odšel v tuji svet, v mislih je imel Ameriko. Pa se je na prigozvarjanje svojih prijateljev premislil in ostal v domačem kraju. Kočo in hlev je nekoliko popravil,

ona ne vzklije iz gole sle, ne požene iz koristnosti, ne utrdi se v sveti sebičnosti. Ona je preudovito dobro, največje socialno dobro. Ona zmagaja občestvene misli nad vsako mislijo, ki poganja iz sebe le za sebe. Ona je triumf skupnosti, ona je izraz enotnosti volje, — v najgorji strasti ukročenosti.

Čemu moč ženi? Čemu žena moči? Zgolj zaradi sebične, sladkosti bridke sle? Zaradi nje, ki danes vriska, jutri joče? Danes omamlja, jutri grenko trezni? Ki danes družijo, jutri trga na dvoje? Ki danes občestvo snuje, da ga jutri truje? Kakšna je volja Očetova?

Prilika z betlehemske gmajre: odgovorja: Družina je skrivnost svetega občestva. Je ognjišče, na katerem zgoreva sebični, hladni jaz, in s katerega greje ljubezen, vsa polna žrtve. Jožef za Marijo. Marijo za Jožefa, oba za Dete. Za Dete bomo v hlevu, za Dete darovi kraljev, za Dete beg skozi puščavo, za Dete delo in borba za kruh: Dete pa vsemu vesoljnemu človeštvu, svetemu občestvu.

Počestena skrivnost družine, razodeta na betlehemske gmajni.

nato je bila pa njegova prva želja, da si poišče družico.

Po enem letu in nekaj mesecih, odkar se je bil vrnil od vojakov, se je zaljubil v čedno dekle revnega stanu. Dekle iz boljših krogov ga ne bi bilo vzelo, kajti v tistih časih se je bolj na premoženje in doto oziralo nego na ljubezen.

Ko je Stezar pripeljal nevesto na svoj dom, mu je postala zvesta družica ter je prenašala vestno z njim trpljenje in dobroto. Slednjih nista imela posebno dosti, kajti znano je, da skromen gozdar ne more nuditi svoji družini posebnega razkošja. On je redno delal v gozdu, rano odhajal ter se v mraku vračal domov. Siromašno življenje je bilo kolikor toliko prijetno, in dnevi so jim gladko potekali.

Nekako po dveh letih zakonskega življenja, se jima je rodilo dete moškega spola. Z rojstvom otroka, je nadaljni žarek veselja posijal v njuno življenje. Ko se je vrnil z dela, je bilo njegovo prvo vprašanje po otroku. Ona mu je večkrat z otrokom v naročju hitela naproti in po nekaj poljubih sta se vsa srečna podala v kočico, kjer je bila že pripravljena skromna večerja. Nekaterih trdijo, da je sreča v bogastvu in v izobilici. Tega se ni moglo trdit pri Stezarju in njegovi družici, kajti bila sta srečna in vesela, kljub svojemu siromaštvu.

Kakor se plevel vrline med žitno klasje, tako se je nekake dne oprijela strastna želja Stezarja, ki se je ni mogel več otresti. V gozdu je že nešteto krat videl grške in druge lovec v lepi lovski opremi s puškami na rameh. Zabel je razmišljati, ali ne bi tudi jaz lahko ustrelil srno, jo skrivaj prinesel domov, pa bi bilo dovolj mesa za več dni. Od zasluska se je je malo kdaj dalo odtrgati za približek v mesu.

Nekake večera je svojo željo razodel ženi. Ona se je kar ustrašila njegovega pripovedovanja, kajti znano ji je bilo, da je že več lovec postal nesrečnih. On pa hoče celo divji lovec postati: kar streslo jo je, ko je pomislila na to. Kako nevarno bi bilo, kako sramotno, ako bi ga zasledili. Ne je odločno zavrnila njegove besede, tega ne smeš storiti. Boljše je, da imamo skromno življenje s pičlo hrano, nego uživati meso v večnem

strahu, poleg tega se pa še podajati v nevarnost. Ne, tega ne smeš storiti in ubogati me moraš.

Ko je to izrekla, ga je tako proseče pogledala v oči, da ni imel nikakega odgovora, s katerim bi zavrnil njeno svarilo. Preveč jo je ljubil, zato jo ni hotel več žaliti s svojim namenom. Toda strast, katero se mu je vkovala v srce, se mu ni dala več vtргati. Navidez se je delal, kot da je odstopil od svojega načrta, ampak v srcu je ostal, za kar se je zavzel.

Ko se je vrnil sejem v bližnji vasi, se je tudi on podal tja, da nakupi potrebne stvari zase, ženo ter otroka. Na sejmu se je sestal s svojimi stariškim znancom in prijateljem, katerega je kupil lovsko puško. Ko je v noči vrnil domov, je puško neopazno skril v hlevu. Tedaj se je prvič zgodilo, da je nekaj skrivnega napravil.

Kadar moč nekaj pred svojo ženno skriva, tedaj njegova duša ni mirna, zato ne more tajiti. Njegova žena je zapazila, kaj naslednjega dne, da je postal nekam raztresen v besedah in nič več tisti, kot je bil. Začela je že s strahom razmišljati: Morda se je njegova ljubezen ohladila do nje? Začela je strahoma zreti v bodočnost in v temne dni, kateri jo čakajo. Teh misli se je pa zopet otrešla, kajti je bila preveč prepričana o njegovi ljubezni. Zato si je predstavljala druge vzroke njegove raztresenosti, ker verjeti ni mogla, da bi se ljubezen do nje tako hitro in tako iznenadeno ohladila.

Dojga pa je ni mučilo tisto razpoloženje, kajti v nekaj dneh je prišla stvar do dna. V hlevu je nekake dne, ko je imela opravilo pri živalih, našla skrito puško. Tako se je bila prestrašila tiste najdbe, da je skoro omedlela. V njeni duši se je pa vse drugo odigralo kot bi kdo mislil. On se ji je naenkrat v srce zasmilil ter je vzkliknila samo pri sebi: — Ubogi siromak! Svoje strasti ne more ukrotiti. Tedaj je dobro vedela, da je zadnjič radi tega odstopil od svojega namena, ker je ni hotel več žaliti. Preveč rad jo je imel in videl je, kako je bila v strahu zanj.

Ko se je zvečer vrnil z dela, mu je povedala o čudni najdbi v hlevu.

(Nadaljevanje na 6. strani.)

Božično Drevo.

Gustav Strniša

NŽENJER in veleposestnik Milan Stopar je živel na svoji prazni graščini, ki je bila par ur oddaljena od vlemesta. Baš pred božničnimi prazniki je moral po opravkih. Gospa, s sinoma Milančkom in Velenčkom je ostala sama doma.

— Otroka! Božič se bliža. Hlapec Tomaž nam je te dni zbolel. Ne vem, kako bo z božničnim drevescem? Božiček vaju pač ne bo pozabil. — Toda drevesca vama ne bo sam vlačil iz gozda! Toliko ne moremo od njega zahtevati. Tomaž bi pač pomagal drevo nesti, če bi bil zdrav! — je rekla gospa otrokoma.

Milanček je že hotel reči, da imajo v domačem gozdu dosti delavcev, da bi lahko kak delavec prinesel drevo. Tedaj se je pa oglašil mali, krepki Velenček: — To pač ni nič hudega, mamica! Če si zadovoljna, pa pojdeva midva po devesce. Morda bo Božičku ugajalo!

— Škoda, da nimava prikladnih sani! Prav lepo prosiva mamica, priporoču naju dobremu Božičku, da nama jih prinese! — je zaprosil Milanček.

— Vaju bom že priporočila. Če gresta po jelko, pa vzemita kar one večje sani, s katerimi vozi običajno Tomaž. Bomo pa prosili gospoda učitelja, da vama bo pomagal, — odvrnila gospa in se ozrla v domačega učitelja Drganca.

— To pa z največjim veseljem! — se je odzval učitelj in se prijazno poklonil.

Naslednji dan sta se otroka totolo oblekla. Mamica jima je dala za južno poleg kruha, vsakemu tudi kosce sira.

Učitelj je veselo korakal poleg dečkov. Sani so kar skripale v snegu, ko so vsi trije korakali v domači gozd.

— Kam, pa kam? — se je oglašila na visoki veji veverica, ko je zagledala pridna dečka s sanmi. — Veš veverička! Midva nisva več otročička! Delat grevo v hosto! — se je pohvalil mali Velenček.

— Hi, hi, hi! — se je smejala veverica s tenkim glasom.

— Vendarle je res! Jelko greva iskat za božično drevesce. Sicer se ne veva, če bo ugajala dobremu Božičku, ampak pripravila mu jo bo bova vendarle! — je zavrnil veverico Milanček.

— Kdor rad dela, vživa srečo! Tu vama dam jedrca sreče! — je zacvilila veverica in vrgla vsakemu dečku orehovo jedrce.

— Povzela sta jedrca. Tako topic in sladko jima je postalo pri srcu. Res sta začutila neznano srečo, ki jo podari ljudem delo.

Dospeli so v gozd.

— Dober dan! — sta otroka pozdravila domače delavce.

— Kaj pa vidva? — so delavci prijazno povprašali.

— Jelko bova podrla! — sta se otroka odrezala.

— To vama bomo pa kar mi posekali! — so se ponudili delavci.

— Ne! — je resno odvrnil učitelj. — Sama naj jo odžagata!

Otroka sta vzela svojo ročno žagico in izbrala nizko, košato dre-

vesce. Takoj sta pričela žagati deblo pri tleh. Počasi je šlo. Še suk njice sta morala odložiti. Znoj jima je kar curil po obrazu.

Ko sta se utrudila, sta se nekoliko odpočila.

— Delo rodi veselje! — se je oglašil v bližini jež s koskom na hrbtu in jima ponudil drobne medvedje hruste.

— Pokusita jih! Dobro vama bodo teknila! To je skromni, a bogati sad veselja!

Povzila sta nekaj hrusk in čutila, da ju navdaja vedno večje veselje. Kar zavriskala sta.

Nato sta pričela spet delati. Ko je bilo drevo že skoro odžagano, ja je opozoril učitelj Drganec na južno. Pričela sta jesti.

Pa sta opazila, da stari Jernač, ki je že težko delal, nima druge južine, kot kos ovenjaka.

Takoj mu je dal Milanček svoj kruh, a Velenček pa sir, dočim sta si ostalo južno razdelila.

— Tako je prav, čisto prav! — Kdor dela, čuti usmiljenje! — se je oglašil na voji nad njima sivi škorec in jima prav spotljivo pokimal.

Pa je prijel učitelj drevesce pri vrhu, ki se je že sumljivo zibal. — Dečka sta se parkrat potegnila z žago. Drevesce je že ležalo na tleh.

— Ju, ju, hu, hu! — ga že imava! sta se vzradostila otroka.

Delavci so se jima smejali in ju pohvalili. Naložila sta drevesce na sani. Preje sta še napravila v deblo ozko zarezo, da bi kesneje vedela, če je Božiček res sprejel njuno smrečico.

Veselo so odhiteli proti domu.

Prihodnji dan sta otroka o mraku postavila smrečico za vežna vrata in odšla v svojo sobo.

Jaz se kar bojim! Morda pa najina smrečica ne bo ugajala Božičku! — je rekel Velenček.

— Darove nama bo že prinesel. Potrudila sva se, kolikor sva se mogla! — je ugovarjal Milanček.

Dojga, dolgo sta se še pomenkovala. Pa so se odprla vrata. Vstopila je mamica.

— Otroka! Pojdita! Božiček je že odšel in pustil svoje darove.

Oba sta hitela v družinsko sobo in kar ostrmela.

Sredi sobe je stala krasna jelka, polna lučk in okraskov. Pod njo so bili razvrščeni darovi. Takoj sta spoznala, da je to ona jelka, ki sta jo sama pripravila dobremu Božičku.

— Nekaj pa vendarle pogrešam! — je šepnil Velenček Milančku.

— Tudi jaz. Sani nisva dobila. Sva bila pač še premalo pridna! — je pripomnil Milanček.

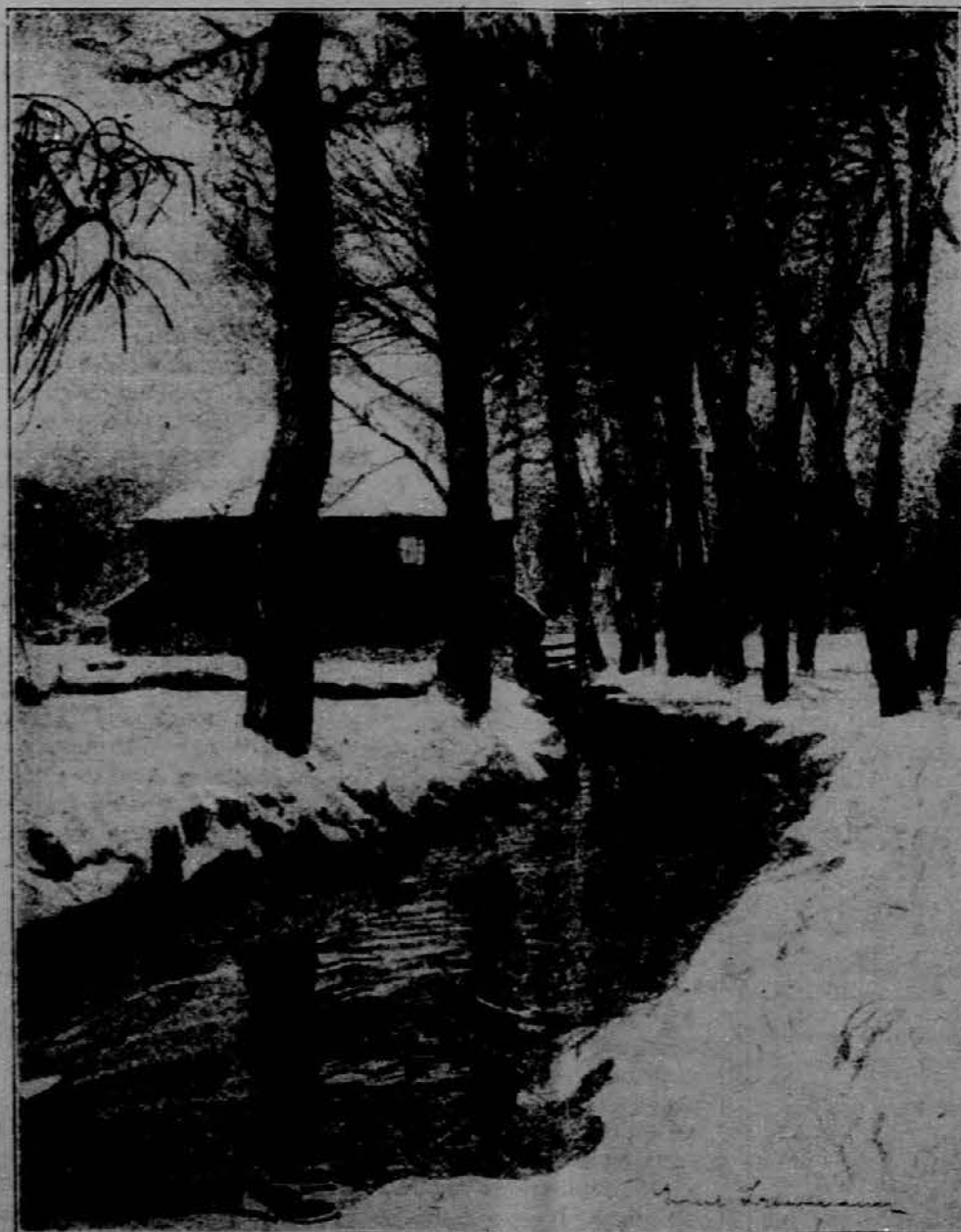
Tisti hip so se odprla vrata in na pragu se je pojavil stari Jernač. Prijazno je pozdravil in dejal dečkom:

(Nadaljevanje na 4. strani.)

BOŽJE ROJSTVO

(Stara Slovenska)

Kakor sonce skoz glaž gre,
glaž ta se le razbije;
glej, tako je rojen bil
JEZUS OD MARIJE.
Kakor luč od luči gre,
sonce svojo svetlost spusti,
vendar v njem ostane:
glej, tako BOG od BOGA gre.
BOG OČE SINA rodi,
večno v Njem prebiva.

Ko sneg pokrije zemljo...

NA SVETI VEČER

Vinko Bitenc

Vsa tiha božja zemlja
je v čudu zastrela:
najlepšo zvezdno haljo
je sebi noč nadela.
A polja so dejala
v obleki snežnobeli:
"Prišla je, ki od vekov
najhujše rane čeli."
Gozdovi so vprašali:
Nocoj li noč je tista,
ki v njej povsod na svetu
kraljuje sreča čista?"
"Oj, blažena ti, sveta!"
srce je k njej molilo,
vse vroče hrepenenje
nocoj se je izpolnilo.

VIZIJA PRIHODNJE SVETOVNE VOJNE

(Konec.)

V tem času so Čehoslovaki vpo- stavili na Dunaju svojo upravo in njihovi oddelki so od Bratislave preko Dunaja dospeli do Semmering. Dunajsko prebivalstvo v ko- likor ni čehoslovsko, je močno pri- zadeto. Protizidovske pogrome za- dušijo Čehoslovaki najodločneje. Prebivalstvo je v stalni opasnosti pred bombardiranjem mesta od strani italijanskih letalcev.

Petega mobilizacijskega dne zase- dejo čehoslovške čete po ostrih bor- bah Linz in napredujejo ob- enem peko Češkega lesa na Bavar- sko ter potisnejo sedmo nemško di- vizijo na južni breg Dunava.

Odločilna bitka se bje v Južni Nemčiji. A med tem so tudi že Po- ljski pričeli s svojim vpadom v Vzhodno Prusijo. Na poljsko-ro- munske in ruske meje se vsrjo ob- mejne borbe le v manjšem obsegu. Iz Ludendorffove brošure o bodo- čih svetovni vojni povzemamo se na- slednja poglavja, ki opisujejo raz- voj odločilnih borb in popolno uni- čenje evropske civilizacije:

Po prvih operacijah bo vojna sli- ka takale:

Sovjetska in romunsko-poljska armada druga proti drugi na mejah svojih držav.

Italijanska vojska; v Albaniji po- jačena z albanskimi trupami, dalje v severni Italiji in — pojačena z nemškimi, avstrijskimi in madžar- skimi oddelki — v Avstriji in Juž- ni Bavorski.

Nje naproti stojijo: Jugoslovanska vojska v Črni go- ri, Bosni, na Hrvaškem in južnem Madžarskem v pravcu Zagreba ter z večjimi oddelki na italijanski meji vzhodno od Trsta; čehoslovaska vojska s središčem

južno in južno-zapadno od Dunaja, ter pri Linzu; francoska vojska s svojimi napre- dujočimi predhodnimi oddelki in glavnimi silami v Južni Nemčiji na liniji Basel-Bodensko jezero in ob Meni.

Ostanek francoske vojske in bel- gijske armade je severno ob Reni do holandske meje z istočasno na vzhod prodirajočimi oddelki katerih namen je upničenje nemške narod- ne obrambe, v zvezi s Čehi, ki so vpadli na Sasko in Slezijo, da nu- dijo pomoč Poljakom.

Naprani njim stoje: Angleška armada v Holsteinu, v katere vključuje je vsotopla tudi nem- ska narodna branba.

Armade skušajo oteževati napre- dovanje sovražnika z ostrim bom- bardiranjem iz zraka. Osebito kon- centracijska središča so pod silovit- tim ognjem, zaradi katerega seve- da trpi tudi nedolžno prebivalstvo. Tako so v Nemčiji prizadeta mesta v dolnjem Porenju od strani angle- skih letalcev, ki prihitevajo iz Ha- novra, bodensko prebivalstvo pa od strani italijanskih letalcev, priha- jajočih iz Bavarke, a bavarsko pre- bivalstvo zopet od strani franco- skih letalcev, prihitevajočih od Bo- dena in iz Alzacije. Z vzhodne stra- ni pa se pojavljajo čehoslovski le- talci.

Razdirajoče kolo vojne se uni- čuje vali preko Evrope.

Bitka na jugoslovansko-italijanski meji

se zaključuje dvajseti dan po mo- bilizaciji in prid Italijanov. Italijan- ska armada je tu v veliki številni premoči. Jugoslovanske čete se bo- rijo omejeno in povzročajo sovraž-

niku velikanske izgube, naposled pa se vendar umikajo v pravcu proti Zagrebu, kjer se je bilo utaborilo jedro jugoslovanske armade.

To je težak udarec za italijansko vrhovno poveljstvo, ki na jugoslo- vanski fronti ni moglo doseči po- polnega uspeha, ker so se Jugoslo- vani odločili k temu, da svojih čet, niso razporedili vzdolž vse meje, temveč da s celotno svojo silo spre- jemajo odločilno bitko pri Zagrebu.

V istem času se razvija bitka južno-zapadno od Dunaja in Čeho- slovaki osvajajo ozemlje okrog Gradca in Semmeringa.

Francoske čete prodirajo od Bo- dena in severno ob Reni na liniji Friedrichshafen-Wuerzburg. Vzdolž Rena zasedajo francoske čete vsa nemška mesta. Težišče vojne se z vsjo silo prenaša na vojno ozemlje v Južni Nemčiji.

Borbene sile za odločilno bitko so razporejene takole:

italijanska vojska 5.000.000 mož; albanski pomožni korpus, morda okrog 20.000 mož;

avstrijske in madžarske čete 180.000 mož;

skupno 5.200.000 mož.

Na drugi strani pa:

francoska vojska 4.250.000 mož; jugoslovanska 2.000.000 mož; čehoslovaska 1.000.000 mož; skupno 7.250.000 mož.

Od slednjega števila pa odpada 100.000 Jugoslovancev, angažiranih na bolgarsko-grški meji, 50.000 Čehoslovakov na Saskem in v Sleziji ter 750.000 Francozov, ki operirajo v Severni Nemčiji.

Potemtakem si torej sovražni fronti stojita naproti v naslednjem številnem iznosu: 5.200.000 Italia- nov s pomožnimi četami zavezni-

WAUKEGAN = NORTH CHICAGO, ILL.

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE ŽELI — JOE ZELENC, zastopnik "G. N."

Wetzel & Peterson

POGREBNI ZAVOD

Privatne ambulance z a bolnike.

PHONE MAJESTIC 95

WAUKEGAN, ILL.

NORTH SHERIDAN ROAD 408

W. B. Durkin & Company

PRVOVRSTNI STAVBENI LES in MATERIAL VSEH VRST

Telephone: Majestic 665

1207 — 10th STREET

Poleg North Shore Železnice

DILGER & FLORIST

VSAKOVRSTNE

ROŽE ZA ŠOPKE IN VENCE

"Say it with Flowers."

TOČNA IZVRŠITEV NAROČIL

219 CARNATION COURT

WAUKEGAN, ILL.

Telephone Majestic 116

BOŽIČNO DREVO

(Nadaljevanje s 3. strani.)

— Mi smo reveži! Vendar sta valin atej in mamica zelo dobra z nami. Tudi nas je obiskal Božiček in pustil nekaj za vaju. Pojdita in pogledajta!

Otroka sta odšla s starčkom pred hišo in samega veverja kar poskočila. Kako tudi ne? Pred nji- ma so stale dvoje krasne nove sani, majhne in močne.

Lepo sta se zahvalila prijazne- mu starčku, ki je sani pripeljal, a mamica ga je poklicala v kuhinjo na čaj.

Naslednji dan sta pa Milanček in Velenček na novih saneh vese- lo drevela čez drn in strn.

ZAKAJ SE MODERNA DE- KLETA NE MOŽE

Najstarejša hčerka angleškega ministrskega predsednika (shbel MacDonaldova se zdaj ni poročena, čeprav ni več posebno mlada, in čeprav je imela že mnogo imenit- nih snubačev. Nedavno so priredi- le neporočene Angležinke v Lon- donu razstavo in pri otvoritvi je MacDonaldova hči pojasnila, za- kaj se moderna dekleta ne može, čeprav bi se lahko in povrh še dobro.

— Vedno me je jezilo, — je de- jala, — če je kdo trdil: To je lepo dekle, iz te bi bila idealna žena, Zakaj se ne omoži? Taki ljudje ne razumejo, da se postenemu in le- pemu dekletu prav nič ne mudi o- možiti se s prvim moškim, ki jo zasnuje. Vsako dekle more imeti pravico svobodne izbire. Svetovna vojna je sicer to pravico občutno skrčila, odpravila je pa ni. Vojna vihra je pokosila milijone moških v najlepših letih. To je tudi vzrok zakaj se mnogo dekleta ne omože. Drugi vzrok je v tem, da so mno- go dekleta zadovoljna s svojim po- klicom in se ne morejo odločiti, da bi zamenjala svojo sigurno ek- sistenco in pridobitno svobodo z nesigurno usodo, ki bi jih čakala v zakonskem življenju.

POZIV!

Vsi naročniki katerim je, oziroma bo v kratkem pošla naročnina za list, so naprošeni, da jo po mo- žnosti čimprej obnove. — Uprava lista.

SAKSER STATE BANK

62 CORTLANDT STREET NEW YORK, N. Y.

posluje vsak delavnik od 8.30 dop. do 6. popoldne.

Za večjo udobnost svojih klientov, vsak pondeljek do 7. ure zvečer.

Poslujemo se vsi brez izjeme, to stare in stanovitne domače banke.

MODERNI NAMIZNI GLOBUS

vam koristi pri čitanju časopisov in knjig, poda vam bolj živahno in enotno sliko dežel, o katerih slišite, pomaga o- trokom pri učenju, razvija njihovo zna- nje o svetu, na ka- terem živimo, po- veča zanimanje za zrakoplovne polete, potovanja in ekspe- dicije.

KRASNO BARVAN TRPEŽNO IZDE. LAN MODERN VZOREC

V premeru meri globus 6 inčev

Visok je 10 inčev

Prednosti globusa

Ta lepo izdelan globus kaže v finih pestrih barvah dežele in vodovje, morske toke, smeri ladij, mednarodno črto itd. Zemljevid je tiskan v živih barvah, je na lepem stojalu in je ves polakan s prvovrstnim lakom. Globus je iz posebne snovi, ki se ne da razbiti ter je bolj trpežna kot katerikoli snov, ki se jo uporablja za globuse te velikosti. Stojalo je iz takozvane "art moderne" kovine v kristalni izdelavi ter jako lepo. Na severnem tečaju je kovinsko ka- zalo, s katerim lahko določite dnevni čas v katerikoli delu sveta. To je edini globus te velikosti s tako pripravo.

TA LEPO NAPRAVLJEN GLOBUS

kaže v pravem razmerju vodovje in su- ho zemjo, na njem so vse izpremembe, ki so posledica zadnjih razkritij. Ta globus bo odgovoril na vsako zemljepis- no vprašanje, bodisi odraslim, bodisi u- čenci se mladini. S tem globusom vam je pri rokah svet vzgoje in zabave.

POTREBEN V VSAKEM DOMU ŠOLI ali PISARNI

KRASEN PREDMET, KI JE KULTURNE VREDNOSTI ZA VSAK DOM

Moderni namizni globus je vreden vsakega doma in vsake pisarne. Vaši prija- teli ga bodo občudovali, vi in člani vaše družine se boste dosti naučili iz njega.

Cena s poštnino vred \$2.50

ONI, KI IMAJO PLAČANO NAROČNINO za GLAS NARODA OZIROMA SE NA GLAS NARODA NAROČE, GA DOBE ZA

\$1.75

GLAS NARODA

216 West 18th Street New York, N. Y.

BOŽIČNO DARILO

Vam li nagaja želodec?
Ali trpite v sled neprebravnosti, kislega

The New York Edison Company Brooklyn Edison Company, Inc.
The United Electric Light and Power Company
New York and Queens Electric Light and Power Company
The Yonkers Electric Light and Power Company

Sestnajst držav je prepovedalo zaposlovanje žensk po noči (med 10. uro zvečer in 5. jutraj) v o- značenih poklih in dve drugi dr- na, 8 ur odzema na 43 ur na ted- en. V treh izmed teh 18 držav se prepoved nanaša na tako malo po- kljev, da za večino žensk nimajo sploh nikakega pomena. V državi Ohlo se prepoved nočnega dela na- naša le na prodajalce vatronic, v državi Washington le na operato- rke dvigalnikov in v South Caro- lina le na trgovska podjetja.

Carovniško zlato.

ROMAN IZ ŽIVLJENJA.

Za Glas Naroda priredil G. P.

37

(Nadaljevanje.)

— Kaj se je zgodilo? — je vprašala začudeno. Gospa Volgemut je povedala in obe ženski sta si ogledali nastalo odprtino.

Z lahkim krikom sta skočili nazaj. Na obraz jima je zrl nasproti. Jeta se je takoj ojunčila ter privlekla na dan masko. Molče sta se spogledali.

Jeta je postala tako bleda kot maska v Jetinih rokah. Jeta je potisnila masko zopet na njeno mesto. Pri tem je potisnila črno obleko in zagledala spodaj rjavkasto koverta.

Tak h kovert se je posluževal grof Ravenau! Kot razodetje je prišlo Jeti:

— Tukaj je dokument! Tudi če bi bilo njeno življenje odvisno od tega, bi se ne premaknila z mesta!

Hotela se je prepričati. Hitro je potisnila obleko na stran ter potegnila koverta.

S tresočima rokama jo je pomolila Juti pod oči. Juta je čitala skoro mehanično:

— Moji vnukinja, Ulriki Sofiji Juti, grofici Ravenau.

— Dokumenti, kontesa to so dokumenti, ki so izginili? — je vprašala Jeta pritajeno.

Juta se je s silo rešila okorenosti.

— Preiskala bom, — je rekla pritajeno. Hotela je odhiteti iz sobe, a se je še enkrat obrnila:

— Kje je moja mati?

— Odpeljala se je z gospodom Schfeldom v Schonrode!

Juta je prišla Jeto za roko.

— Ali se lahko zanesem na vas, gospa Volgemut?

— Kontesa mi lahko zaupa. Moje življenje pripada z zadnjim vzdihom moji dobroti, mladi gospodinj!

Juta ji je zopet stisnila roko.

— Poslušajte me natančno. To tukaj, — in pokazala je na steno, — mora biti spravljeno takoj v red. Lahko obesite sliko nekoliko višje, da bo dobila nove opore, ter zaenkrat pokrila škodo. Skrbite, zato, da se bo to zgodilo takoj! Na vsak način hočem preprečiti, da bi moja mati kaj izvedela o tem. Do njenega povratka morajo izginiti vsi sledovi!

— Zelo dobro, kontesa!

— Torej požurite se. Sporočite mi le, da je vse v redu!

Juta Volgemut je hitro odšla po stopnicah. Juta pa proti svoji sobi.

Nalije dokumente je le na kratko pregledala, da se prepriča, če so res pravi. Nato jih je zaklenila v svojo pisalno mizo.

Prečitati jih ni mogla.

Kot udarec z kladivom je občutila gotovost, da je njena lastna mati ukradla dokumente.

Dodaj je smela vsaj dvomiti o tem, — a zdaj ji je bil odvzet tudi dvom nad nepoštenim početjem svoje matere!

Premagana od sramnega občutja, se je naslonila na okno ter zrla na grajsko dvorišče. Siliti ji je bilo neumorno ropotanje. Opravljali so ukancno delo. Jeta Volgemut je poveljevala vsem!

Nekako pol ure pozneje je Jeta zopet potrkala ter sporočila, da je vse urejeno.

Juta se je prepričala, da ni bilo videti več razpokane stene.

Slika Katarine Sarlo je popolnoma zakrivala škodo. Le, da je visela nekoliko višje, a tega ni zapazil nikdo.

— Dobro je, hvala vam, gospa Volgemut! Če bosta prišla domov, moja mati ter moj zaročenec, recite, da me glava boli. Recite jim, da sem šla spat!

— Kot ukazete, kontesa! Ali naj prinese mal prigrizek?

— Le čaš čaja, ničesar drugega!

Jeta je zrla zelo žalostno. Jeta je zapazila skrb v očeh stare gospodinje ter je vprašala:

— Torej prinesite par toastov — ljuba, počestite duša, — je rekla pritajeno ter se napotila zopet v svojo sobo.

Jeta je pripravila v kuhinji skrajno okusen prigrizek ter ga odnesla sama navzgor.

Juta je zleknila za njo vrata ter sedla na zofa. Cele ure je sedela, ne da bi se dotaknila jedi.

Strahno mučno razpoloženje jo je davilo. Še sedaj se ni mogla odločiti, da bi čitila zapuščene spomine starega očeta.

Bala se je neprikrite resnice.

Trdno je bila prepričana, da vsebujejo ti listi vsi resnico glede matere.

Sedaj bi ne mogla gledati še nadalje mirno v obraz matere ter ni vedela, kaj se bo zgodilo pozneje.

Nezmerni strah pred materjo, Heroertom in pred bodočnostjo je polnil njeno srce.

Vedela si niti svetovati in pomagati.

Le en kraj je bil na svetu, kamor lahko zbeži s svojim jadam. — Čerchhausen! Ta paradiz pa ji je bil zaprt, ker je postala Herbertova nevesta! Ni smela izdati Getzu, kako brez tolažbe ga ljubi. Če ga bo videla, bo konec njene samovlade, to je dobro vedela.

Gospa Sterneck in Herbert sta se vrnila domov razigrane volje.

Poročilo gospa Volgemut, da je Juti malo bolna, je ni presenetilo. Pogosto se je namreč pripetilo, da se je na ta način umaknila.

Teta in nečak sta večerjala najboljšje volje.

Ostala sta na to še nadalje skupaj ter kramljala. Smatrala sta namreč za dobrodošlo odsotnost Jute.

Ko sta si želela proti enajsti uri dobro noč, sta se dogovorila, da se bosta jutri zopet peljala v Schonrode. Nato sta šla spat.

*

Gospa Sterneck in Herbert sta imela navado dolgo spati. Juta ta pa je poročila jutranje ure za izprehod po parku.

Naslednjega jutra je vstala neobčajno zgodaj ter končno našla dovolj poguma, da prečita pisma.

Kaj je občutila pri tem, so kazala njena odprta usta ter hitro dihanje.

Slednjič je bila končana strašna lektura!

Juta je vedela vse in ničesar ji ni ostalo prikrto od krivde njene matere.

Kaj naj stori?

Zdelo se ji je, da bi morala pasti kot mrtva na tla, če bi mogla le še enkrat pogledati mater. Ali naj obvesti Herberta?

Ta bi ji ni mogel pomagati in razventega zakaj bi mu povzročala nepotrebnost bolesti?

Herbert je ljubil ter spoštoval svojo teto in o njeni ničrednosti ni imel nikakega pojma.

Erne stvari pa je bila Juta gotova:

Njena mati mora proč z Ravenaua, to je bila dolžna spominu svojega očeta ter starega očeta.

Mica, hči, dyeh ne sme motiti navzočnost te ženske, ki jima je nekoč zastupila življenje.

(Dalje prihodnjič.)

Divji Lovec.

(Nadaljevanje s 3. strani.)

Rekla mu je: — Poglej, Jernej, našla sem puško v hlevu, kaj bi rekel, kdo jo je skril tam in koliko časa je mogla že tam biti?

V njem se je moralo nekaj posebnega odigrati, kajti napravil je strahovito čuden obraz. Hipno je pa prišel do prepričanja, da bi pred ženo težko kaj skrivati. Objel jo je, ter ji rekel: — Odpusti, moja ljubljena, brez tvoje vednosti sem delal, moja strast je prevelika, tebe nisem hotel več vznemirjati, ker sem videl, kako se bojiš za me. Sedaj je pa vse razkrito in moji načrti so se razbili.

V njeni glavi so se pojavile zopet druge misli. Rekla mu je: — Ne bom ti več branila, ako ne moreš krotiti svoje strasti. Delaj kakor veš, toda čuvaj se.

— Ne boj se, draga, vse bo dobro, kajti nisem tako neizkušen človek, kot misliš. Znan mi je gozd, znan mi je orožje, za to se ti ni treba bati, da se mi bo kaj hudega pripetilo.

Ko je to izrekel, jo je zopet poljubil, nato je pa stopil v sobo in vzel otroka v naročje. Vse je bilo pozabljeno, ni poznal tuge in gorja in niti malo se ni počutil utrujenega, čeprav je težko delal ves dan.

Nastopili so kratki, mrzli predbožni dnevi. On je odhajal na delo v gozd, ko je bila še tema in istotako se je v temi vračal. Na predbožni dan, si je pripravil puško, razdeli jo na dva dela, da jo je lahko skril pod vrhanjo suknjo. Ženi je rekel pred odhodom: — Morda me ne bo ob času domov, zato ti ni treba biti v strahu za me, kajti brez plena ne bom prišel. Mi moramo pa tudi Božič praznovati kot drugi ljudje, ki so bolj premožni.

Nje se je pa ponovno lotila čudna bojazen. Še enkrat mu je rekla, da ga hotela odvrniti od njegovega sklepa. On ji je pa še samo to odgovoril:

— Bog ni ustvaril divjačine samo za ene ljudi, tudi za nas mora biti nekaj.

Nato se je poslovil od nje in otroka; naglo prestopil prag in odšel v temni gozd.

Po vasi je bilo ves dan splošno vrvenje. Vse se je pripravljalo na sveti večer in na božične praznike. Odrasli dečki so nočili iz gozda božična drevesca in mah. V trgovinah je kar mrgolelo kupcev, ki so si kupovali potrebne stvari. Gospodinje so se sukale okoli peči, še iz ene sobe v drugo ter pripravljale potrebno jedatjo za praznike.

Istotako je tudi Stezarjeva Mici pripravljala kolikor si je pač mogla nabaviti. Ni imela tako vsega na razpolago kot druge žene, toda vseeno je hotela napraviti vesel in zadovoljen Božič sebi, možu in otroku. Ni pa imela tistega veselja kot ga je nekoč, neka tajna sila jo je zavirala, da ni imela istega uspeha kot si ga je želela.

Ko se je dan nagibal h koncu, je solnce še enkrat krasno posijalo ter razprostrilo svoje žarke v slovo zemljanom, kot bi jim hotelo reči: Vesele praznike Vam želim vsem skupaj. Praznujte jih kakor Vam srce poželi.

Ko je nastala temna noč, je ona

v strahu hodila prisluškovat na vežni prag, ako bo začela odmev njegovih korakov, toda vselej je šla obupana nazaj v sobo, kajti o njem ni bilo ne duha ne sluha.

Na nebu je zamigljalo brez številic zvezd. V zvoniku se je začelo božično zvonjenje. Iz vasi je odmevalo petje mladine in lajanje psov. Vrnili ljudje so poklekali okoli stolov in molili rožni venec. Kjer so bili bolj pobožni, se celo vse tri dele zmolili, nato so pa pričakovali polnočnice. Mladina se je zbirala po hišah, prirejala zabavne igre in si pripovedovala pravljice in druge pripovedke. Mnogo jih je bilo ki so se veselili polnočnice, ko je pa polnoč nastopila, jih je zaspanec omagal in šele zjutraj so se spomnili, da so zaspali polnočnice. Zamuda se ni dala več popraviti, zato je bilo treba čakati drugega Božiča.

Božičnega miru pa ni bilo v Stezarjevi koči. Njega ni in ni hotela biti iz gozda. Ura za uro je bržela naprej. Ona je vse pripravila. Čakala ga je jed, postavljene so bile jaslice in mala olinata lučka je gorela pred njimi. Ona je opravila svojo molitev, katera je bila zelo raztresena in pretrgana, kajti hotela je neprestano, morda desetkrat prisluškovat, ako se vendar že vrne. Toda nič!

Nastopila je polnočna ura, zvon je naznanil, da se je pričela polnočnica. Solze so jo obile, ko se je spomnila, kako je vse lepo imela zasnovano. Sklonila se je k otroku, ga vzela v naročje, stopila pred razpelo ter vzdihnila:

— Križani Jezus, nočaj praznujemo tvoje rojstvo, vrnj mi ga živlega in zdravega.

Toda vse zaman, njega ni bilo. Ura se je zopet pomaknila naprej. Nje se je polastila groza. Otroka je položila zopet na posteljo, sklonila se je k njemu ter začela britko ihteti.

Naenkrat je pa omagala. Omamilo jo je kratko spanje, i zkaterega so jo strašne sanje prebudile. Stresla se je po vsem životu, ne vedoč ali so sanje, ali je živa resnica.

Sanjala se ji je, da se ji je nekaj po zraku blžalo. Prikazen se ji zdelo kot angelj z razprostrtimi krili. Ko se ji je pa približal, se je naenkrat izpremenil v smrt, pravo košeno smrt, z belim plaščem, skaterim jo je hotela objeti.

Stresla se je ter odskočila od postelje. Okoli hiše je zažvižgal piš burle. Počelo je biti hladneje. Popravila je ogenj v peči, nato se pa zopet podala pred vežna vrata in prisluškovala. Začelo je snežiti v močnem metanju. Njo je stisnilo pri srcu, mislila je da ji bo kar počelo od prevelike tuge. Upanje je izgubila, pomislila je na strašne sanje. Stopila je v sobo, kot blazna, prišla otročička ter začela glasno kričati: On je mrtve, on je mrtve! Otrok moj, izgubil si očeta.

Prišla je na prst, hodila po sobi in začela misliti, kam bi se obrnila za pomoč. Groznih trenutkov ni mogla več prenašati sama. Zavila je otroka, ga stisnila k sebi ter se podala k svoji prijateljici v vas.

Grozno so se jo prestrašili ko se je tako rano pojavila in vsa objokana. Ipraševali so jo, kaj ji je in kaj se je zgodilo. V nji je pa divjal boj. Bala se je povedati resnico. Pomislila je zopet: morda je pa še živ, ne smem ga izdati. Kaj bi bilo, ko bi se izvedelo, da je bil postal divji lovec. Vedela je da bi mu kazeno ne izostala, zato je sklenila molčati o puški in njegovem namenu.

Sosed je bil pa mož, kateremu so bile znane marsikateri razmere in zato je začel sam ugibati, da se ne bi kaj sličnega pripetilo, kot se je že divjim lovem. Zato ni niti malo dvomil, da se ni tudi Jernej lotil nepostavnega lovenja divjačine in se pri tistem opraviu ponesrečil.

Obupano žensko je potolažil. Počakati treba, da se napravi dan, potem ako ga še ne bo od nikoder, bo treba zbrati potrebne moče in ga iti iskat.

Ko se je napravil dan in so se ljudje zopet zbrali pri jutrajni mazi, je že napočil glas, da je Jernej Stezar se ponesrečil nekje v gozdu. Odočeni možje so se zbrali in se podali v gozd. Iskanje je bilo pa vse zaman. Vsako morebitno sled je pa še sneg izbrisal, ki je v rancu jutru zapadel.

Gozdarja niso mogli najti. Kot bi se vdrl v zemljo, ni bilo ne duha ne sluha o njem. Pretekli so dnevi, tedni in meseci, gozdarji in lovci so nešteto krat pregledali, hribovje in doline, za Stezarjem se ni pa našla niti najmanjša sled.

Ljudje so vse ugibali, toda njih ugibanje je ostala prazna bajka, nič drugega.

Nesrečna žena je le še to rekla: — Ko me je Bog tako strašno kaznoval, naj bi mi dal vsaj znamenje, da bi vedela kakšno smrt je storil moj ljubljani nesrečni mož in da bi saj vedela kje leže njegove kosti.

To je bila njena še edina želja, katera se ji je pa končno izpolnila. Ko je nastopila zopet hladna jesen, so v hribovitem gozdu gozdarji obsekovali smrekove hode ter jih spuščali v dolino.

Nekoga dne jim je hlači zdrsnili po strmini ter telebnili v bližnji prepod. Eden gozdarjev pravi: — Kam je pa tega vrag zakotalil, najbrž je izgubljen za vedno.

Vseeno se je hotel prepričati, kako globoko je telebnil. Previdno se je približal breznu, se prijel za malo drevesce ter se sklonil nad globlino. Tedaj se je pa hipno nazaj odmaknil od strašne groze! V prepadu je ležal okostnjak. Hlači, ki se je zakotalil in padel v prepad, je telebnil na okostnjak in ponovno pretril že tako nesrečno kosti.

Istotako je bila smrt gozdarja Stezarja pojasnjena. Gozdarji se odšli domov in sporočili ljudem in orožnikom, kaj so našli.

Dospeli so s potrebnimi vrvmi na kraj prepada in spustili na vrh dva moža v prepad, ki sta pobrala nesrečno iztrošeno truplo Stezarjevo. V prepadu je bil tudi živalski okostnjak, poleg je pa ležala tudi zarjavela in od hoda razbita puška.

Tedaj je bila cela stvar pojasnjena.

Ponesrečeni Stezar je bil ustrešl srno. V svoji zmedenosti in skrivanju pred drugimi lovci in gozdarji se je vračal mimo prepada s plenom domov. Tedaj ga je pa zadela britka usoda. Na snežen skorji je najbrž spodrsnil in strmoglavil v globlino. Vsakdo si mora misliti, kako strašna in grozna je bila njegova smrt, zlasti še, ako ni bil takoj mrtve.

Kretanje Parnikov

Shipping News

23. decembra:	Cherbourg, Hamburg	21. januarja:	Bremen, Cherbourg, Bremen
Albert Ballin, Cherbourg, Hamburg		George Washington, Cherbourg, Hamburg	
24. decembra:	America, Cherbourg, Hamburg	Alexander Ballin, Cherbourg, Hamburg	
Paris, Havre		23. januarja:	Antwerpen, Cherbourg, Antwerpen
25. decembra:	Milwaukee, Cherbourg, Hamburg	23. januarja:	Reichsbahn, Havre
27. decembra:	Leviathan, Cherbourg	29. januarja:	Europa, Cherbourg, Bremen
Olympic (Jugoslovanski izlet)		30. januarja:	Milwaukee, Cherbourg, Bremen
31. decembra:	President Harding, Cherbourg, Hamburg	1. februarja:	De Grasse, Havre
3. januarja:	Australasia, Cherbourg	Roma, Napoli, Genova	
Bremen, Cherbourg, Bremen		4. februarja:	President Roosevelt, Cherbourg, Hamburg
De Grasse, Havre		Deutschland, Cherbourg, Hamburg	
Cleveland, Cherbourg, Hamburg		6. februarja:	De France, Havre
6. januarja:	New Amsterdam, Boulogne, Sur Mer, Rotterdam	7. februarja:	Aquitania, Cherbourg
7. januarja:	Deutschland, Cherbourg, Hamburg	8. februarja:	Bremen, Cherbourg, Bremen
9. januarja:	Saturnia, Trieste	11. februarja:	America, Cherbourg, Hamburg
10. januarja:	Majestic, Cherbourg	New York, Cherbourg, Hamburg	
America, Cherbourg, Hamburg		12. februarja:	Suttagi, Cherbourg, Bremen
12. januarja:	Europa, Cherbourg, Bremen	16. februarja:	Europa, Cherbourg, Bremen
14. januarja:	Augustus, Napoli, Genova	17. februarja:	Lafayette, Havre
Leviathan, Cherbourg		Augustus, Napoli, Genova	
15. januarja:	Stuttgart, Cherbourg, Bremen	18. februarja:	President Harding, Cherbourg, Hamburg
16. januarja:	Paris, Havre	Albert Ballin, Cherbourg, Hamburg	
St. Louis, Cherbourg, Hamburg		19. februarja:	Berlin, Boulogne Sur Mer, Bremen
17. januarja:	Australasia, Cherbourg	Saturnia, Trieste	
President Harding, Cherbourg, Hamburg		20. februarja:	Paris, Havre
		Olympic, Cherbourg	

6 DNI PREKO OCEANA

Najkrajša in najbolj ugodna pot za potovanje na ogromnih parnikih:

PARIS 24. dec. 16. jan.

(4 P. M.) (6 P. M.)

De France 6. feb. 27. feb.

(7 P. M.) (4 P. M.)

Najkrajša pot po svetovni. Vsakdo je v posebni kabini s vsemi modernimi udobnostmi. — Pijača in slastna francoska kuhinja. Izredno nizke cene.

Vprašajte katerikoli pooblaščenega agenta ali

FRENCH LINE
 19 STATE STREET
 NEW YORK, N. Y.

Kako se potuje v stari kraj in nazaj v Ameriko.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj, je potrebno, da je poučen o potnih listih, priljaji in raznih drugih stvareh. Vsled naše dolgoletne izkušnje Vam mi zamoremo dati najboljša pojasnila in priporočamo vedno le prvotne brošure.

Tudi nedržavljan zamorejo potovati v stari kraj na obisk, toda preskrbeti si morajo dovoljenje za povrnitev (Return Permit) Washingtona, ki je veljaven za eno leto brez permita je sedaj nemogoče priti nazaj tudi v teku 6. meseca in isti se ne pošilja več v stari kraj, ampak ga mora vsak prosilec osebno dvigniti pred odpotovanjem v stari kraj. Prošnja za permit se mora vložiti najmanj ena mesec pred nameranim odpotovanjem in oni, ki potujejo preko New Yorka je najbolje, da v prošnji označijo naj se jim pošlje na Barge Office, New York, N. Y.

KAKO DOBITI SVOJE IZ STAREGA KRAJA

Glasom nove ameriške priseljeniške postave, ki je stopila v veljavo s prvim julijem, znaša jugoslovanska kvota 845 priseljenecov letno, a kvotni vizeji se izdajajo samo onim priseljem, ki imajo prednost v kvoti in ti so: Stari ameriški državljanov, možje ameriških državljanov, ki so se po 1. juniju 1928. leta poročili; žene in neporočeni otroci izpod 18. leta poljedelcev. Ti so opravičeni do prve polovice kvote. Do druge polovice pa so opravičeni žene in neporočeni otroci izpod 21. leta onih nedržavljanov, ki so bili postavno pripuščeni v to deželo za stalno bivanje.

Za vsa pojasnila se obračajte na poznano in zanesljivo

BAKSER STATE BANK

62 CORTLANDT STREET

NEW YORK

Občinski bondi, bondi za javne potrebnosti, zemljiški in korporacijski bondi

OTIS & CO.

Ustanovljeno 1899

CLEVELAND

John F. Perke, zastopnik

Mali Oglasi
imajo velik uspeh

Prepričajte se!